

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4—
» Nemčijo . . . » 5—
» ostalo inozemstvo . . » 6—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnehranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 29. junija 1917.

Št. 26.

Glas iz vojske.

(Eden za vse.)

Z zanimanjem zasledujejo doma ostali dogodke vonih črt. Umevno; saj je njih sedanost in bodočnost v največji meri odvisna od naše bojne sreče. Še mnogo večje pa je naše zanimanje za dogodbe v notranjosti domovine, katere meje že tako dolgo, s tolikimi žrtvami branimo. Tudi umevno, kaj ne? Če smo se na korist državi odrekli zaslužku, miru in redu, počitku in zabavi, varnosti in svobodi našega civilnega življenja, če nosimo breme vojske kot vojaki prve črte, se po pravici zanimamo, kako ceni država naše žrtve, kakšne pravice naj uživamo kot državljani, potem ko smo izvrševali svoje težke dolžnosti kot vojaki v zadovoljnost domovine. — Zanimamo se zlasti ta čas za razvoj javnega življenja, ki je svobodnejše zadihalo pod vladno nam nad vse ljubega mladega cesarja. Zanimamo se tem bolj, ker se pogosto, od vseh strani, povdarjajo pravice in želje tistih, ki izmed vseh največ trpe za bodočnost države, to je — nas, vojakov. Hvala Bogu, se ne govori več le v bledeh frazah brez vsebine, ampak se začenja stvarna jasnost v izjavah želja in zahtevah pravic. Čas je in naša dolžnost, da povemo tudi mi, ki se nas tolikrat imenuje s priznanjem in se pripisuje odločilni pomen naši besedi, kaj je nas naučila vojska. Mi, ki žrtvuemo poleg blaga tudi vse udobnosti in najdražje — kri. Mi, ki gledamo smrti vsak dan v obraz, ki živimo s sinovi vseh narodov države v zakopih ter imamo vsled tega resnosti in medsebojnega poznanja dovolj, da spoznamo resnico in pravico, pa tudi poguma, da jo odkrito povemo. Mi, ki nam celo najbolj zagrizeni narodni nasprotniki ne morejo več odrekati izrednih žrtev in zaslug za državo v nje najnevarnejši stiski, ter dokazujejo v svojih listih, da naši poslanci z neprimernim nastopanjem v državnem zboru podirajo lepšo bodočnost našega naroda, ki smo jo mi s svojim izbornim zadržanjem zaslužili. Mi, ki o nas tisti, ki v miru in v vojski izkušajo uničevati naše naravne pravice do zemlje in jezika očetov, zdaj trdijo, da so naši zastopniki in voditelji osamljeni, da govore in delajo ravno nasprotno, kar mi trpimo želimo in hočemo. Mi, ki pišejo o nas, da smo še premalo omikani, da bi se brigali za početje svojih zastopnikov in se ti vsled tega dajo zapeljati svoji nespametni strasti do besed in dejanj, za katere se jim ni bati odgovornosti pred nepoučenim ljudstvom in pred nami, sicer zelo uporabnimi, a neukimi vojaki.

In naš odgovor? Zahteva se od nas, jasnosti treba domovini, našim zastopnikom; pa tudi onim, ki se na nas — neme — sklicujejo. Damo ga, ker je čas; ker je poldne, ker je kres (Sonnenwende!). Naš odgovor je pomočen v našo kri, prelito za cesarja in domovino, naše prepričanje je zorelo v senci smrti počasi in je neizpremenljivo.

Gledajoči minljivost in pokončanje vsega posvetnega smo zadobili neskalsjeno spoznanje resnice in pravice. Nikogar ne sovražimo, a ljubimo tudi svoj rod. Nikogar ne maramo uničiti, a hočemo, da tudi naš rod ostane. Spoznali smo, da naš narod nima le nasprotnikov, ki so krivo poučeni o nas, ampak še več takih, ki jih pohlepna zloba žene proti nam, maloštevilnim, revnim, zapuščenim. Udarilo se je in še se udriha po pastirjih, da bi se razkropile ovce in postale plen volkov nenasitnih. Če pa jastreb davi kokljo, kdo se bo čudil, da piščeta čivkajo v smrtnem strahu? Ali se ne skrivi v bolesti črv, če stopi nanj neusmiljena noga? Kako naj ne zaplakaajo otroci, ki jim žandarji uklenejo mater? In kje je oče, ki bi govoril ciganom o kupčiji, če so prišli krast njegovo deco? Ne, narava, človeška narava je, ki v trpljenju ječi in izpremeni svoje lice; ki toži, če se ne more drugače rešiti svoje bolečine.

Zato smo tri leta strmeli začudenja, da naši vodniki molče, ko bi imeli toliko govoriti; da ne najdejo glasu in ne palice pastirji, da bi odpodili volkove, ki so se vrgli na njihovo čredo. Borili smo se s stisnjenimi zobmi, s srdom v obupanem srcu, da odganjamo sovražnika nazaj zato, da nam doma volkovi nemoteno vlamljajo v staje. Kdo si more predstaviti, kdo umeti bolečino srca, ki smo jo nosili s seboj po bojiščih, vedoč, da nam doma ne propadejo le domačije, ampak tudi duše? In vendar! Trpeči in umirajoči pod tujim imenom, smo prenesli, kar morejo prenesti le naša, v trpljenju rojena in odgojena srca. Le malo nas je tolažilo spoznanje, da naši zastopniki ne govore, ker so jim zapečatili usta in jim pokazali vislice. Trpeli smo stanovitno, brez besede, trpeli bolj v srcu kot na telesu; ne kakor nemški in madjarski ali poljski tovariši, ki jih je navduševala zavest, da se bore tudi za narod svoj; trpeli smo dvojno kot Slovenci in Hrvatje, ki za državo trpe, doma pa se jim podirajo domovi, zapirajo pastirji, izumirajo družine.

Zdaj pa je čas, da izpregovorimo tudi mi, nemi. Sam cesar se je usmilil naše bede in odprl narodom usta. In mi pravimo: tri leta smo trpeli vsled molka naših vodnikov dvojno. Obsojali smo jih v jarkih, ker smo jih volili zato, da govore o naši bolečini, četudi jih zapro, ker resnica in pravica jih bo osvobodila. Zdaj pa, ko so govorili, so nam govorili iz srca, iz dna duše. Iz njih ust je vrel na dan naš srd, naša bolečina. Vemo, da so govorili tudi iz strahu pred nami. Kajti gorje mu, kdor je naš glasnik in še zdaj ne bi govoril! Gorje mu, kdor čaka, dokler nas ne mine potrpežljivost in upanje ter izpregovorimo mi nemi svojo sodbo! Česa še nismo dali državi? Kaj nam še more vzeti vojska? Vse smo žrtvovali, zaupajoči v zmago resnice in pravice. Zato nam ni mogoče več škodovati; zato zahtevamo, da se govori jasno in odkrito, naravnost in brez ovinkov, kakor se je začelo, tudi dalje. Če smo mi obsojeni, da pademo, potem ko smo tako trpeli, hočemo videti pravico za naše otroke. Mi bomo umrli za svobodo države, država pa mora dati svobodo tudi najmanjšemu svojih narodov. Borimo se proti usuznenju države in ne za suženjstvo svojega naroda. »Tudi za las ne odnehati od pravic, ki jih je dal Bog vsakemu, tudi našemu narodu. Boriti se odločno, brez-pogojno, proti vsakomur, ki krati ali ovira pravice naroda!« To kličemo svojim voditeljem in njihovim nasprotnikom mi, ki hočemo v svobodni državi svobodni dom, kadar se bomo vrnili iz bojnih gora in planjav.

Pokopan program.

Ministrski predsednik grof Clam-Martinič je definitivno odšel s svojim kabinetom v politični pokoj, ki si ga je zadnji dan 22. junija v resnici v potu svojega obraza zaslužil. Mož, ki ob nastopu svoje vlade ni hotel z Jugoslavo niti konferirati, jih je klical in v njihove roke položil svojo usodo. Slovenski narod si je izbral dobro vodstvo, ki ni poslušalo lepih besed odhajajočega ministrskega predsednika in se ni hotelo dati zvabiti od ponudbe ministrskega sedeža, ampak je možato vztrajalo na programu, proglašenem v zbornici.

Tudi Poljaki so izjavili Clamu, da vstopijo v nov Martiničev kabinet le, ako bodo v njem zastopani vsi Slovani. Nemški listi so že z veliko gotovostjo poročali, da se je nov poizkus Clam-Martiniča že posrečil, ker so zanj pridobljeni Jugoslavo. »Reichspost« je že zasmehovalno poročala, kako je Clam ugnal gotove stranke (mislila je na Jugoslovanski klub), češ: »Pri gotovih elementih redno odpovedo vsi dokazi. Šele potem se razlimajo, če se v njih zbudé močni v njih speči inštinkti strahu in zavisti. Pred sabo morajo videti osebo, ki njihovim izsiljenjem z

mrzlo železnostjo, njihovim napadom proti interesom skupnosti z močjo in ostroostjo kljubuje in jim dokaže, da si zastoj odbijajo rogove.«

Tembolj so se utrdili v tej misli, ko je bil dr. Korošec, načelnik Jugoslovanskega kluba, poklican k cesarju v posebno avdijenco. Mislili so, da se hoče Jugoslovonom s tem le olajšati po hudi opoziciji pot k vladi. Kako slabo poznajo Jugoslavo! Menijo li, da se bodo jugoslovanski poslanci, ko gre za življenje in smrt naroda, igračkali, igrali slepomiš?

Uspeh je bil ves drug. Tri četrt ure je bil dr. Korošec pri cesarju. V parlamentu so pričakovali, da se povrne, voditelji vseh strank. Dr. Korošec je prišel neopaženo v Jugoslovanski klub.

Kmalu nato je načelnik Češkega Svaza Stanek prinesel vest, da je dobil grof Clam iz Laxenburga telefonično obvestilo, da se je cesar definitivno odločil, sprejeti njegov odstop in vsega njegovega kabineta.

Kakšne obraze so kaj delali gotovi vsevedni časnikarji, si lahko mislimo. V Jugoslovanski klub so prihiteli nato poljski, češki in ukrajinski poslanci, s katerimi se je vršil prijateljski razgovor.

Vsi parlamentarci so pod utisom, da je bila avdijenca dr. Korošca pri cesarju odločilna.

»Jugoslovanski klub« je izdal sledeč komuniké:

»Cesar je danes ob 5. uri sprejel v daljši avdijenci načelnika J. kl. dr. Korošca.

Po svojem povratku je dr. Korošec poročal Jugoslovanskemu klubu o poteku avdijence. Sklenjeno je bilo, da se varuje o tem poročilu najstrožja tajnost.«

S Clam-Martiničem in njegovim kabinetom so šli v politični arhiv med staro nerabno šaro ministri — zastopniki »belangov«, kakor so nemške stranke krstile svoje zahteve.

Novi kabinet.

Popoldne 23. junija je prišel v državni zbor vodja poljedelskega ministrstva, sekcijški načelnik dr. Ernest pl. Seidler, ki je v vestibulu pristopil k časnikarjem rekoč: »Gospodje, prosil bi za podpore časopisja. Neoficielno vam sporočam, da mi je Njegovo Veličanstvo poverilo sestavo novega kabineta.«

Predsednika dr. Grossa je naprosil, da skliče načelnike strank, katerim se želi predstaviti.

Novi kabinet je sestavljen takole:
Ministrski predsednik in vodja poljedelskega ministrstva sekcijški načelnik dr. pl. Seidler;
minister notranjih zadev grof Toggenburg;
domobranski minister sekcijški šef fml. Karel Czapp v. Birkenstetten;
minister za ljudsko prehrano generalmajor Höfer;

vodja trgovinskega ministrstva predsednik statistične centralne komisije dr. Mataja;

vodja naučnega ministrstva sekcijški načelnik Cwiklinski;

vodja finančnega ministrstva sekcijški načelnik baron Wimmer;

vodja justičnega ministrstva sekcijški načelnik dr. Schauer;

vodja železniškega ministrstva sekcijški načelnik baron Banhans in

vodja ministrstva za javna dela sekcijški načelnik v. Homann.

Sedanji kabinet po vsej svoji sestavi kaže, da je le prehodni kabinet, ki naj ugladi pot novemu. Od prejšnjega je prešel v novi kabinet edino minister za ljudsko prehrano generalmajor Höfer. Novega ministrskega predsednika slikajo kot osebo zelo simpatičnega moža. Drugi ministri so bili najstarejši sekcijški načelniki. Izjema je le v trgovskem ministrtvu, kjer je najstarejši sekcijški načelnik Müller, Čeh; imenovan je bil pa mlajši dr. Mataja. V novem kabinetu je samo en Slovan, upravitelj naučnega ministrstva, Poljak Cwiklinski.

Sedanje ministrstvo po svoji sestavi tudi ne bi bilo kos, rešiti velike naloge o preosnovi države. Gledé sestave kabineta tudi ni bila vprašana nobena stranka. Sicer bi bil sedaj najugodnejši čas, da bi se bilo sestavilo ministrstvo iz zastopnikov vseh narodov. Če se to ni zgodilo, opravičuje to le dejstvo, da je sedanji, uradniški kabinet le prehodni. Jugoslovanski klub je v svojem komunikéju že povdabil, da bi uradniški kabinet ne odgovarjal sedanjemu položaju.

Češki Svaz

je sklenil, da sploh ne more podpirati nobene vlade. Češki Svaz vztraja pri svoji zahtevi po samostojnosti in samoodločbi narodov. Predsednik Svaza Staněk se je Jugoslovanskemu klubu zahvalil za zvestobo v boju zoper Clam-Martincev kabinet.

Naj se razvijejo vbodoče razmere kakorkoli, slovenski narod se sme na svoje državnozbornske zastopnike popolnoma zanesti. Voditelji so pokazali, da so svoji nalogi popolnoma kos, smejo si pa biti tudi v svesti, da stoji za njimi ves narod Jugoslovancov kakor trden zid. Poslanci za narod narod za poslance!

Grška.

Čvetosporazum je po dolgem rovarstvu na Grškem dosegel svoj namen. Z blokado je izstradal Grke in njihovo voljo omehčal. Grška vlada se je udala, in grški kralj se je odpovedal prestolu na korist svojemu mlajšemu sinu princu Aleksandru. Njegovega starejšega sina čvetosporazum ni maral sprejeti za naslednika. Kralju Konstantinu so dovolili, da je smel zapustiti Grško.

Čvetosporazum je to akcijo na Grškem vojaško pripravil. Pred Atenami je izkrcal francoske, angleške in ruske vojake, v Epiru so Italijani zasedli Janino, v Tesaliji so bile pripravljene francoske čete in na morju angleško brodogradnjo. Grška se ni mogla tega nasilja ubraniti. Ker grški vojaki na Peloponezu nočejo priznati novega položaja, izsiljenega od čvetosporazuma, so zavezniki začeli izkrcavati nadaljnjih 20.000 mož.

S kraljem so morali iti tudi njegovi pristaši. Generalu Dusmanisu in polkovniku Metaxasu je bilo zabranjeno potovanje v Švico, kamor sta hotela s kraljem. Venizelisti zahtevajo, da se zoper nju vojnodosodno postopa. Čvetosporazum je zahteval, da aretirajo 60 oseb in pozneje je zahteval zastopnik čvetosporazuma Jonnart od grške vlade, da izžene 167 oseb iz Grške, med njimi ostale člane kraljeve rodbine razen sedanjega kralja, princa Nikolaja in kraljice-vdove Olge.

Napad na grškega kralja.

Bivši kralj Konstantin je bil v Luganu napaden. „Berliner Tageblatt“ poroča o tem:

Kralj se je s svojim tajnikom izprehajal ob jezeru in potem sedel pred restavracijo. Tam ga je nahnul nekaj fantičev, kar je privabilo mnogo občinstva. Prebivalci Lugana so Italijani in zelo vneti za entento. Ko se je hotel kralj množici umakniti, je ta vdrla za njim, ga psovala in se ga naposled še dejansko lotila. Ljudje so na kralja metali kamne, neki italijanski šofer, ki so ga zaprli, je kričal: „Vrzite ga v vodo!“ Neka ženska je kralja udarila v obraz, neki dedec pa ga je z dežnikom tolkel po glavi. Policija je prišla prepozno, morda ne slučajno, in če bi se kralj ne bil rešil v hotel, bi se mu bilo lahko še kaj hujšega pripetilo.

Pred odhodom se je kralj pismeno zahvalil ministrskemu predsedniku Zaimisu za vse njegove zasluge za Grško in za osebno uslužnost do kralja. Zaimis ne mara sklicati parlamenta. Zato se misli, da bo odstopil in da pride na krmilo — Venizelos.

Ameriške priprave.

Iz Novega Jorka poročajo nevtralni listi, da se bodo v kratkem vkrcale ameriške čete, 100.000 mož, namenjene za francosko bojišče. Sledile jim bodo redno druge čete. Zgraditi hočejo tudi letalnih strojev za 25.000 letalcev.

Vojska in mir.

Mirovna posvetovanja v Štokholmu ne bodo dosegla svojega namena; edin uspeh zna biti, da se mirovno gibanje okrepi. Splošnemu miru je zelo škodovala akcija švicarskega zveznega predsednika Hoffmanna, ki je poslal v Petrograd švicarskemu poslaniku šifrirano brzojavko, predlog za poseben mir z Rusijo. Za ta predlog ga je naprosil švicarski socialni demokrat Grimm, ki je bil v Rusiji. Seveda je Hoffmann storil to v sporazumu z Nemčijo. Nesreča je hotela, da je zadeva prišla v javnost. Ruska vlada je Grimma

izgnala, gibanje za mir je pa s tem otežkočeno; na Ruskem so merodajni krogi za splošen in ne za poseben mir. V Švici je francoski del prebivalstva zavoljotega zelo razburjen.

Na ruski fronti je v Galiciji postala ruska artiljerija živahnejša, pa kljub temu se dosedaj še ni razvila kaka ofenziva. Zdi se, da je rusko vojaštvo brez discipline in se malo zveni za sklepe vlade in delavskega in vojaškega sveta samega. Polki se puntajo. Pri artiljeriji imajo mnogo angleških in japonskih oficirjev, ki naj rusko moštvo z lastno artiljerijo prisilijo v bojevanje. 4. zimska vojna ni izključena. Nemški socialist Scheidemann je v „Vorwärts“ pisal o možnosti 4. zimske vojske in da jo more preprečiti morda edino demokrati-zacija Nemčije. Nemški cesar Viljem pa je neki nagovor na vojake sklenil tako-le: „Naj ostane naprej tako. Ne bo se popustilo, dokler ne bo izbojevan srečen mir.“

Dnevne vesti.

Podelitev viteštva. Njegovo Veličanstvo cesar je podelil sekcijskemu načelniku v ministrskem predsedstvu dr. Ivanu Žolgerju viteštvo.

General baron Sarkotič pl. Lovčen. Cesar je podelil deželnemu načelniku v Bosni in Hercegovini, generalu baronu Štefanu Sarkotiču in nasledstvu dodatek „pl. Lovčen“.

Najvažnejše opravilo politične oblasti na Koroškem. Med vojsko je toliko ran, ki jih je treba celiti, da človek ne ve, kje bi začel naštevati. Ljudstvo trpi in ima dovolj križev, ki jih vojska prinaša in ki so neizogibni. Te ljudstvo v svojem patriotičnem mišljenju tudi potrpežljivo prenaša. Drugače kajpak je z nepotrebnimi, ki so le posledice političnih birokratov. Značilno je n. pr., kakšne skrbi morijo med vojsko celovško okrajno glavarstvo. Dne 7. junija je poslalo kraj-nemu šolskemu svetu v Št. Janžu v Rožu ukaz, da mora tekom enega meseca odstraniti s šole slovensko-nemški napis in ga nadomestiti z nemško-slovenskim. Svoj čas je krajni šolski svet prosil za slovensko šolo. Namesto te je prejel od glavarstva sedaj tak demokratičen ukaz. Brez komentarja!

Žrtev za domovino. Dne 17. junija je umrl v bolnišnici Rdečega križa v Budjevicah na Češkem brat č. g. Iv. Žela, kakonika v Velikovu, Karol Žel, blag mladenič, v starosti 22 let. Od mladosti zmiraj bolehen, je moral k vojakom. Trikrat je bil na bojišču, pa le malo časa, ker boleznega tega niso pripustile. V 15 bolnišnicah se je zdravil, a zaman, bolezen ga je premagala. Njegova iskrena želja je bila, še enkrat videti domača tla, videti mater in sorodnike, a se mu ni hotela izpolniti! Č. g. kanoniku kakor tudi vsej Želovi družini naše najiskrenejše sožalje!

Velika razstrelba v Bolevcu. O veliki razstrelbi v tovarni za izdelovanje municije v Bolevcu na Češkem dne 25. maja je v seji državne zbornice dne 22. junija na interpelacijo domobranski minister dal pismeni odgovor, v katerem izvaja: Začetek in vzrok razstrelbe je iskati v delavnici za izdelovanje metal min. V tem splotju, kjer je iskati začetka nesreče, se je nahajalo 5 do 6 ton dinamona. Bržčas je bil vzrok nesreče neprevidno postopanje z razstreljivimi snovmi. Najbrž se je vršila razstrelba ene mine. Vsled nastalega križnega plamena se je vnel dinamon. Kljub veliki katastrofi se je mogel nadaljevati obrat v tovarni. Zasluga za to gre previdnemu ravnanju gasilnega moštva, ki je izvršilo svoje delo z lastno nevarnostjo. Z zelo velikim obžalovanjem se mora ugotoviti žalostno dejstvo, da je zahtevala katastrofa večje število človeških žrtev, a več oseb je pa dobilo opekline. Število mrtvih znaša 136 oseb, se pa bo bržčas še povečalo, ker znaša število pogrešanih 170 oseb, število ranjenih pa 625, od katerih je bilo 520 oseb lahko poškodovanih. Ne da bi hotel podcenjevati obsega nesreče, je minister zavračal pretirane vesti, češ, katastrofa je zahtevala na tisoče žrtev. Njegovo Veličanstvo cesar je izrazil svoje globoko sožalje nad nesrečo. Pri pogrebu ponesrečenih žrtev je cesarja nadomestoval nadvojvoda Karel Albreht, ki je položil v cesarjevem imenu venec na skupni grob ponesrečenih žrtev. Nadvojvoda je obiskal tudi v javni bolnišnici bolnike, ki so bili ranjeni vsled nesreče. Ukrenilo se je vse potrebno, da se popravi zasebna škoda, katero je povzročila ta razstrelba ter da se bo poskrbelo za svoje žrtev. Končno minister izraža najtoplejše sočustvovanje vlade in vojaške uprave zavoljo žrtev, katere je zahtevala grozna nesreča.

Občinski odborniki na Bistrici (Šmihel nad Pliberkom) so mesto venca na grob častnega občana † g. notarja Svetina darovali za goriške begunce 60 kron.

Št. Ilj ob Dravi. Dne 16. junija je v Ločah na Dravi, župnija Št. Ilj, pošta Vrba na Koroškem, okoli 9. ure predpoldne po nesreči utonil kočar Jožef Čajnik. Bil je star 76 let. Ker je Drava vsled topljenja snega silno velika, ga je dalje nekam v spodnje kraje zanesla. Dosedaj še ni sledu od njega. Če kdo kaj ve, se prosi, da to naznani. Župni urad Št. Ilj ob Dravi. Ivan Nagel, župnik.

Udmat. V soboto, dne 16. t. m., smo materi zemlji izročili Jožefa Falleja, bivšega tajnika občine Lipe. Bil je nadarjen, priden in pošten fant, navdušen za vse dobro. Kako je bil priljubljen, je pokazal množičen pogreb. Odborniki Lipe pošljejo namesto venca na njegov grob 25 kron rdečemu križu v Vrbi. Bodi mu slovenska zemlja lahka! N. p. v m.!

Grabštanj. (Smrt na kosa.) Po dolgi mučni bolezniji je zamrl trinajstletni učenec naše ljudske šole Sebastijan Melher, sin mizarskega mojstra. Več mesecev je udano prenašal najhujše muke svoje bolezniji. Bil je takorekoč celo truplo ena sama rana. Čudili bi se nad tako potrpežljivostjo otrokovo. Večkrat je vzdihnil: Saj je Kristus tudi trpel. Dne 21. junija na dan svetega Alojzija, patrona mladine, ga je rešila smrt ter utrgala nežni cvet. Šolska mladina ga je zanesla na njivo miru, kamor so ga položili ob strani svoje matere. Č. g. župnik so na podlagi besed: „Pustite male k meni priti, saj njih je nebeško kraljestvo...“ imeli krasen nagrobni govor. Njegovi součenci so mu zapeli v slovo ljubko pesmico:

Spavaj sladko pod to rušo,
izmučeno telo,
Stvarnik vzeli je mlado dušo
k sebi gor v sveto nebo.

Št. Rupert pri Velikovu. (Požar.) Dne 15. t. m. ob enajstih po noči je nastal ogenj v stari tukajšnji Pogačnikovi tovarni in vpepelil glavno poslopje. Ljudje so že vsi spali. Sreča je bila, da je prišel neki delavec, ki v oddaljenem gozdu dela, bolj pozno domu in je hišne prebivalce še pravočasno zbudil. Sicer bi bilo gotovo več oseb zgorelo. Zakaj v tej hiši je dozdaj stanovalo nič manj kakor 13 strank, vseh skupaj 39 oseb, samih gostačev. Tako so mogli se ti revni ljudje sebe in večinoma tudi svojo opravo rešiti. G. tovarnar Pogačnik ima seveda veliko škodo, ker so v sobah prvega nadstropja tudi stropi zgoreli.

Št. Rupert pri Velikovu. Tukajšnja Marijina družba je v nedeljo, dne 17. t. m. god svojega drugega patrona sv. Alojzija prav slovesno obhajala. Slavnostni govor je prav izvrstno govoril č. g. Š. Kotnik, kanonik v Velikovu, ki je članicam posebno priporočal svete ponižnosti. Na novo je bilo šest članic sprejetih. Letos sta vstopili dve članici v red in sicer ena k križarskim sestram v Gradcu, ena pa k šolskim sestram v Mariboru, ena članica se je pa poročila. Družba šteje zdaj 56 članic. Tudi nekaj članic tinjske in želinjske Marijine družbe so počastile našo slavnost. Č. g. slavnostnemu govorniku kakor tudi njim prisrčna hvala!

Št. Rupert pri Velikovu. (Star zvon.) Med znamenitosti tukajšnje podružnične cerkve sv. Urha pri Črnem gradu spada poseben njen najmanjši zvon. Ta milo doneči zvon nima sicer nobenih okraskov ali ima zgoraj z gotičnimi črkami sledeči za naše sedanje razmere kakor našč pripraven latinski napis: „O rex gloriae veni cum pace. a. d. M.CCCCLXXXVI.“ po našem „O kralj veličanstva pridi in prinesi nam mir, v l. Gospodovem 1486“. Star je tedaj 431 let. Kakor nam zgodovina pripoveduje, so v l. 1473 Turki vse vasi okrog Črnega grada strašno opustošili in požgali. Takrat so gotovo tukajšnja podružnična cerkev sv. Urha zopet na novo pozidali in napravili imenovani zvon kot prošnjak za mir. Nam ostane pa ta tolažba, da bo, ako bomo morali oddati konečno vse ostale zvonove, ostal nam saj ta stari zvon, ki bo proslavljal, ko bo napočil tako težko pričakovani mir.

Marija na Zili.

Na god sv. Trojice je prišla na Zilo procesija za dež iz Beljaka, 18. t. m. pa iz Loč. Mi pa smo šli na Peravo. Govorilo se je, da se po dolgem času vrnejo na Zilo č. g. ž. Meško, pa dosedaj jih še ni bilo. Versko življenje cele župnije trpi. Posebno tudi v šoli, ker ni rednega verskega pouka. Letos še 1. sv. obhajila ni bilo. Četudi so otroci bistro glave in dobro razviti, je v šoli težko ž njimi, ker ne znajo ali pa le slabo znajo čitati v domačem jeziku. Branje jim dela hude preglavice in ovira uspešen verski pouk. Zato pa v pisavi in čitanju tem bolje obvladajo drugi deželni jezik. Naravno, ker je v 2. in 3. razredu popolnoma nemško, v 1. pa po večini. Otroci pač govorijo v domačem jeziku, a knjiga, pisana v materinščini jim je tuja. Cesar se Janezek ne uči, tega Janez ne zna. Od otrok je

morebiti sedmi del nemški. Maševati pridejo v nedeljah in praznikih č. g. župnik v p. Jerman iz Štebna.

Št. Vid pod Juno. Velike so žrtve, ki jih zahteva krvava vojna, toda ljudstvo jih prenaša čudovito voljno. Človeku kar oči postanejo rosne, ko sliši, kako se oče in mati in vdove tolažijo, kadar pride iz bojišča žalostna novica: Vaš sin je padel v hrabrem boju zoper sovražnika. „Je pač tako božja volja — dobro je, da je bil še priden, da je rad sprejemal sv. zakramente — upam, da je umrl v milosti božji;“ tako so govorili Hohelnov oče v Mokrijah, ko so prejeli obvestilo, da sta padla na bojišču Janez in Jernej Volavčnik. „Božja volja je,“ so vzdihovali Brienčev oče v Nagelčah, ko so izgubili Primoža in Janeza Jägerja, tako je mislila Melharjeva družina v Rikarjivesi ob bridki izgubi svojega Janeza Omača, tako se tolaži sto in tisoč drugih slovenskih starišev. „Božja volja je...“ govorijo tudi Mohorovi v Mokrijah, ko so zvedeli, da sta padla Jurij in Franc Starc (brata č. g. župnika Starca) pri naskoku 3. junija t. l. Darovali so torej štiri sinove za domovino. Neizrecna žrtev! Vprašate morebiti, odkod tolika potrpežljivost in vdanost v božjo voljo? Vera je tisti vir, ki daje našemu ljudstvu moč, da more prenašati tako velike žrtve.

Peče. († Marija Mikula.) Dne 21. junija je preminula v beljaški bolnišnici blaga Pintarjeva gospodinja, Marija Mikula, mati obirskega župnika č. g. Franca Mikula. — Pri požaru, ki je 18. maja uničil Peče, je dobila rajnka hude opekline na rokah, nogah in licu, katerim je po štiritredenski boleznii podlegla. — Za Pintarjevo domačijo pomeni ta izguba drugi, a še težji udarec, kot je bil nesrečni požar. Bog naj tolaži nesrečno hišo! — Rajnko so na dan smrti prepeljali iz bolnišnice na njen dom v Peče. Od tu se je dne 23. junija t. l. pomikal veličasten pogreb na vaško pokopališče Podlipo. Šest čč. gospodov duhovnikov je spremljalo rajno ženo k večnemu počitku; njen sin, g. župnik Mikula, potem g. župnik Lasser, g. župnik Sadjak, g. provizor Kuhling, g. kaplan Oblak in domači g. župnik. Preobilna udeležba občinstva od blizu in daleč je pričala, kak ugled je uživala rajna Pintarjeva mati pri ljudstvu. Po končanih sv. mašah in mrtvaških obrednih molitvah se je domači g. župnik v toplih besedah spominjal rajne, ki je kot svetopisemska Salomonova „močna žena“ živela, skrbela, molila in se trudila za svojo družino, dokler je ni poklicala „božja dekla“ na odpočitek nad zvezdami! Počivaj v miru! Družini pa naše globoko sožalje!

Šmarjeta pri Velikovecu.

Ozimina je kljub suši večidel vendar še lepa, namreč rž in pšenica, tuptam se najde še kaka srednje dobra jarca; ječmen, oves in turščica in zlasti proso, to je vse slabo. Krompir in fižol in svinjska hrana ne morejo rasti. Če bi bilo ta teden zadostnega deža, bi se vendar še marsikaj popravilo. Bog daj!

Iz Podjune.

Vransko poroma na sv. Uršulo drugič letos na Ciril-Metodovo, ko se bo žgal 4. julija 1917 velikanski kres; 5. julija pa se bo obslužvalo sv. opravilo na tej sv. gori v domoljubne namene. — Patriotični Korošci se romarsko vabite od patriotičnih Štajercev.

Vransko. Strela oplazila je na črešni 16letnega Franca Rovšnika, ki pa bo najbrže zopet okrevat.

Pozdrave z bojišča pošilja našemu listu, zlasti pa še svojim rojakom in slovenskim dekletom iz Kotelj in Sel Franc Razgoršek.

Pozdrav z bojišča. V bojni črti dne 17./6. 1917. Bil je prekrasen mesec majnik, bili so lepi dnevi in solnce je prijazno sijalo, rožice so začele dvigati svoje glavice, in spominjali smo se lepih šmarnic, ki ste jih obhajali doma pred Marijinim oltarčkom. Premišljevali smo, ali bomo še kdaj počastili Kraljico majnikovo in naju je še doletela ta sreča za par dni. Ob peti uri popoldne pride povelje; halo, na dopust. Najino srce je bilo polno veselja, vsak je spraval svoje reči sku-

paj, da je mogel prej oditi proti svojemu domu. Ko zakliče sprevoznik Pliberk, sem stopil iz vlaka in našel več svojih znancev, ter smo korakali prav z veseljem proti svojemu domu. Bili so prekrasni dnevi. Prav začuditi sem se moral, da imajo doma vse tako dobro urejeno. Tudi dekleta se jako pošteno obnašajo. Pridne roke in pošteno srce! Fantje se moramo res zahvaliti za njihove žrtve in trud, ki jih imajo sedaj v tem težkem času. Prav težko že čakamo fantje, da bi skoraj zasijal zaželjeni mir, da bi se mogli vsi zdravi in veseli kot zmagovalci vrniti v svojo premilo domovino. Srčno pozdravljata vse bralce in bralke „Mira“ Thaler Franc iz Vogrč, Rožej Val. iz Prevalj.

Hrepenenje.

Pozno.
Gledam ravnino
plaho tujino,
grozno.
Dajte
mojo planino,
ah, domovino
dajte!

Francé.

Šesto avstrijsko vojno posojilo.

Izid VI. vojnega posojila presega vsa dosejanja posojila. Podpisalo se je do sedaj skoro pet milijard kron, od tega nad polovico 40letnega državnega posojila. Pri podružnici Ljubljanske kreditne banke v Celovcu so podpisali med drugimi še sledeči:

Janez Drobiunik, Spodnje Medgorje K 1000; Tomaž Müller, Podsinjavas K 1000; Jurij Nachbar, na Dobravi K 500; Jožef Dobrovc, župnik v Črni K 2000; Marija Podgornik, v Bači K 5000; Jožef Müller, Celovec K 2000; Angela Novak, Sinčavas K 500; Jurij Rožanc, Stražišče K 400; Janez Herman, Zagrada K 1000; Marija Simčič, Loče K 1000; Franc Sadnikar, Celovec K 6000.

Književnost in umetnost.

Nemščina brez učitelja. I. del. Nemška slovnica za samouke. Priredil Pavel Novak. Založila Katoliška Bukvarna. Broš. K 150.

Krepki in nepravilni nemški glagoli. Pavel Novak, broš. 40 vin. Zelo praktičen izveček iz slovnice.

Nasveti za hišo in dom. Po raznih virih priredil J. Majdič. Katoliška Bukvarna. K 5, vez. K 650. Uporabna knjiga!

Za boleče ude je vtiranje s Fellerjevim bol lajšajočim rastlinskim fluidom z zn. „Elsa-fluid“ prava dobrota. Fluid poživlja kroženje krvi in živahneje krožeča kri hitro zopet dovede gorkoto, gibčnost in dobro počutje v boleče ude. — Ta odlična lastnost „Elsa-fluida“ se pohvalno omenja in je težko najti kako drugo vtiralno sredstvo, ki bi bilo bolj pripravno za bol lajšajoče masaže. Vrh vsega tega je pa tudi to domače zdravilo jako ceno, ker stane mala steklenica samo 42 vin. Seveda po pošti ni mogoče poslati manj kot 12 steklenic in stanejo iste na vse kraje prosto poštnine samo 7 K 32 h, 48 steklenic 22 K 72 h (predvojne cene). Edino pristno se naroča le pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvatska). — Kdor trpi vsled revmatizma, protina ali skrnine, navadno trpi tudi vsled zaprtja. Taki naj bodo tedaj opozorjeni na Fellerjeve lagodne odvajajoče rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, ki se lahko naroče istočasno z „Elsa-fluidom“. 6 škatljic stane poštnine prosto 5 K 57 h in naj bi bili obe navedeni domači zdravili vedno pri roki. — Fellerjev pristni mentolov črtnik z zn. „Elsa“, ki je dober za migreno in stane 1 krono, se lahko priloži pošiljati. (—fe—)

Staro volnino

pleteno in kvačkano, kakor staro obleko, perilo, stari gumij, vse vrste cunj, suknene odpadke in stare vreče kupuje po vsem Koroškem po najvišjih cenah trgovina s starinami in pridelki „Zum Lindwurm“ v Celovcu 12, Paulitschgasse 9, poleg „Hranilnega in posojilnega društva“. Krščanska tvrška. Tudi zbiranje najbolje plačujem.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmar Mihálek**.
Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Poštena kuharica dobi takoj službo v župnišču. Več pove uredništvo.

Zahvala.

Povodom prebridke izgube naše dobre matere, gospě

Marije Mikula

pd. Pintarice v Pečah

izrekamo za vse izraze sožalja, zlasti še vsem mnogoštevilnim pogrebem, predvsem domačemu vlč. gosp. župniku dr. Frančišku Cukali, posebno za njegove tolažljive obgrobnе besede, kakor tudi drugim k pogrebu došlim gospodom duhovnikom najiskrenejšo zahvalo.

Pintarjeva rodbina.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

32. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju 26. julija 1917.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5, pri kr. ogr. loterij. dohod. ravnateljstvu v Budapešti, IX., glavni colniški urad, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštnine prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva državnih loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Hočete biti od **revmatizma, skrnine, protina v kolku** korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepkih, otekli udje, pohabljenе roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabelost oči so posledice revmatičnih in protivnih boleznii.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poizkušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. oddelek 253.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Vino kislo vodo

belo
in
rdeče

za brizganec
(Spritzer)
in namizno
zdravilno
slatino

razpošilja po povzetju

A. Oset, Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove ste-
klenice, zamaške in sode.

Pisarna dr. Janko Brejca,
odvetnika v Celovcu, sprejme takoj

= stenografinjo =

veščo slovenske in nemške stenografije in že iz-
vežbano v poslih odvetniške pisarne.
Plača po dogovoru.

Umetna gnojila

prodaja Kmetijska zadruga Rače
(Kranichsfeld), Štajersko.

Preskrbite se zdaj z gnojem, potem ga ne bo več.

Oznanilo.

Hranilnica in posojilnica v Galiciji
na Koroškem naznanja vsem svojim vlagateljem, da je bilo na občnem zboru dne 20. maja
1917 sklenjeno, od 1. julija 1917 naprej

obrestovati hranilne vloge po 3 1/2 %

in zahtevati od posojil po 5 % obresti.

Vlagatelji, ki s tem sklepom niso zadovoljni,
imajo pristoje voljo, da svoje vloge vzdignejo.

Odbor.

Kdor še ni poskusil

nepre- Gorenjske kose naj piše
kosljive tako po
njo, ker je najboljša in najbolj priljubljena vsa-
kemu kmetovalcu. Izdelana je iz samo fine srebrno-
jeklene kovine, tako, da je lahka kot pero. Kosi
tudi lahko ž njo vsaka ženska ali otrok.

Dobi se edino le v

Prvi gorenjski razpošiljalni
Ivan Savnik, Kranj
Gorenjsko.

Dolgost in cene Gorenjske kose so:

cm	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95
pesti	5	5 1/2	6	6 1/2	7	7 1/2	8	8 1/2	9	9 1/2
K	3.50	3.70	3.90	4.10	4.30	4.50	4.70	4.90	5.20	5.50

Dobe se tudi dobri brusni kamni, komad 1 K,
boljši K 1.50.

Zahtevajte cenik z več tisoč slikami zastoj!

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za mi-
nistrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete,
kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe
v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi
oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Kupijo se

nerabni, stari ali polomljeni kmetijski
stroji in njih deli. Ponudbe se naj pošiljajo na
Hranilnico in posojilnico pri Devici
Mariji na Jezeru v Prevaljah, Koroško.

Zavarovanje vojnega posojila

c. kr. avstrijskega vojaškega vdovskega in sirotinskega zaklada

na podlagi svoje pogodbe s

c. kr. priv. zavarovalno družbo na življenje

Avstrijski Phönix na Dunaju.

Zavarovanje naj vsakemu omogoči, s čisto malimi sredstvi podpisati vojno posojilo, in
obenem z izpolnitvijo te patriotične dolžnosti skrbeti tudi za svojo družino.

Vsaka zdrava oseba v starosti 18 do 55 let more pristopiti. Vsak znesek od K 500.— do
K 4000.— se more brez zdravniške preiskave zavarovati.

Vplačila za vojno posojilo se dajejo v malih delnih zneskih tekom 15 ali 20 let.

Podpisano vojno posojilo se bo po preteku 15 ali 20 let izplačalo podpisovatelju sa-
memu, v slučaju, da prej umrje, pa takoj po smrti njegovi družini neobremenjeno.

Zavarovanje velja od prvega trenutka za vsak slučaj smrti, zlasti pa za slučaj v vojni.
Plačati ni treba nobenih kolkovin in postranskih pristojbin, nobenega domika za ne-
izpodbitnost in nobenega vojnega domika.

Vplačila od prvega trenutka ne zapadejo. — Tudi če se vplača le ena ali prav malo
premi, se zavarovancu izplača v gotovini ves znesek vojnega posojila, odračunši še ne-
vplačani zastavni dolg.

Polni donos obresti od podpisanega vojnega posojila gre neskrajšano zavarovancu
v dobro. — Imovina obresti se po volji zavarovanca ali nabira za zvišanje zavarovalne glavnice ali pa
vnaprej od premij odračuna. V zadnjem slučaju je za zavarovanje od nominala K 1000.— avstr. državnega posojila
že začeti od prvega leta plačati le sledeča posebno nizka premija:

Za zavarovanje na	letno	polletno	četrtletno	mesečno
15 let	K 49.—	K 25.—	K 12.75	K 4.30
20 "	" 35.—	" 17.85	" 9.10	" 3.10
Ta premija se zmanjša polagoma do petega leta za zavarovanje na				
15 let	K 47.25	K 24.10	K 12.28	K 4.17
20 "	" 33.96	" 17.32	" 8.83	" 2.99

in tudi v sledečih letih ne sme tega zneska prekoračiti.

Po vsem predvidenju bodo še nadaljne obresti v dobro narastle, tako da bodo resnična vplačila še nižja.
V nobenem slučaju pa zavarovancu nima tudi vinarja ne vplačati več kakor zgoraj
navedene premije.

Visoke obresti vojnega posojila so mu za vso zavarovalno dobo zajamčene.

Pojasnila in prijave se zaenkrat še dajejo in sprejemajo pri

Zavarovalnem oddelku c. kr. avstrijskega vojaškega
vdovskega in sirotinskega zaklada, pri deželnem
uradu v Celovcu, in pri okrajnih uradih v Šmohorju,
Št. Vidu, Špitalu, Beljaku, Velikovcu in Volšpergu.

100 litrov zdrave domače pijače

osvežujoče, dobre in jezo gascče si lahko vsak
sam priredi z malimi stroški. V zalogi so snovi
za: ananas, jabolčnik, grenadine, mali-
novce, poprova meta, muškatelec, po-
merančnik, dišeča perla, višnjevec. Ska-
ziti se ne more. Ta domača pijača se lahko pije
poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali
žganja. Snovi z natančnim navodilom stanejo
K 12.— franko po povzetju.

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Diamanti za rezanje stekla.

Diamantov za rezanje stekla morem sedaj le
št. 4 po K 11.70 in
" 5 1/2 " " 16.— oddajati, ker je
privoz diamantov prekinjen in se dobi surovina
le prav težko in po prav visokih cenah.
Povzeta poštnina stane 85 h.
Za resno in solidno blago jamči

Jan. Grolich, drožerija pri angelu,
BRNO 638, Morava.

500 kron v zlatu

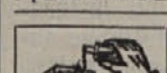
če ne odstrani krema Grolich z zra-
ven spadajočim milom vse solnène
pege, maroge, solnène opekline,
ogroze, obrazno rdečico itd. in ne
ohrani kože mladostno svežo in nežno.
Cena K 5.75 s poštnino vred. 3 porcije
stanejo K 16.—, 6 porcij K 30.70.

Vse brez kakih nadaljnih stroškov. — Naslov za naročila:

Jan. Grolich, drožerija pri angelu,
BRNO 638, Morava.

Framydol je sredstvo za pomlajenje
las, ki rdeče, svetle in sive
lase in brade za trajno temno pobarva. 1 steklenica
s poštnino vred K 2.70.

Rydyol je rožnata
pordelci blede lica. Učinek je ču-
dovit. 1 steklenica s poštnino vred
K 2.45. — Povzeteje 85 h več. — Naslov
za naročila:

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10,000.000.

Rezervni zaklad: K 1,500.000.

Prodaja srečke razredne
loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.